

akkor a hadsereg részére történő megrendelések nyolcvan százaléka az ő zsebükhöz folyik. Arzenál csak Ausztriában van, hajógyár ezidő szerint még csak Ausztriában van, a ruházat számára szükséges posztót a fejlettebb osztrák teksztilipar állítja elő, szóval a magyar ipar ezekből alig részesednék. Azokból a cikkekből pedig, amelyeket mi is elő tudunk állítani, csakis a kvóta arányában részesednénk.

Nem tulajdonítunk ugyan fontosságot az osztrák iparosok legújabb akciójának, de mégis szükségesnek tartjuk a magyar iparosok megnyugtatót afelől, hogy a mai magyar kormány szigorú ellenőrzést fog gyakorolni a hadsereg számára történő megrendelések kvóta szerint való fölosztása dolgában.

A vasutas palota tervei.

— Döntött a zsüri. —

(Saját tudósítónktól.) A vasutas palota tervpályázatára beérkezett tervek fölött csütörtökön este döntött a kiküldött bíráló bizottság. Este nyolc óráig tartó tanácskozás után hozták meg a határozatot, amely az első díjat Ottovay és Winkler, a második díjat Regdon Sándor és fia, a harmadik díjat pedig Stahl József tervezőknek ítélte oda.

Megállapította a bizottság, hogy a beérkezett pályatervek, melyeknek mindegyikét szegedi tervezők készítették el, minden tekintetben, úgy szakavatottság, mint megoldás dolgában a legmagasabb igényeket is kielégítik. Ez mindenestre nagy sikere és diadala a szegedi műépítészeknek, akik ezuttal is bebizonyították, hogy a legnehezebb feladatokat is a legnagyobb sikerrel tudják megoldani.

A bíráló bizottság ülésén Lázár György dr. polgármester elnökölt és azután rajta kívül Szukováthy István miniszteri tanácsos, az államvasutak képviselőjében, Keresztes István főtanácsos, a kereskedelmi minisztérium képviselőjében, Willax Béla Máv főfelügyelő, Vehle Gusztáv Máv felügyelő, Medgyaszay István a magyar mérnök és építész egyesület képviselőjében és Tóth Mihály városi főmérnök vettek részt. Az előadó a főmérnök volt, a jegyzőkönyvet Medgyaszay István vezette.

A pályázatra kilenc munka érkezett be. Ezek közül egyet visszavontak, egyet pedig a bizottság utasított vissza, mert az elkésve érkezett meg. Így tehát csak hét mű került bírálás alá. A bizottság az előadói javaslatot elfogadta és annak alapján ítélte oda a díjakat.

Az első díjat, háromezer koronát Ottovay István műépítész és Winkler Imre mérnök kapták meg, a második díjat, kétezer koronát Regdon Sándor és fia műépítésznek ítéltek oda, a harmadik díjat, ezer koronát Stahl József nyerte el.

A bírálat megállapítja, hogy a kibontott tervek mindegyike meglepte a bizottságot. Azoknak szakavatott kiállítás és megoldása mindenkit a legteljesebb mértékben kielégített.

Az első díjat nyert munkáról megállapítja a bírálat, hogy annak megoldása világos, alaprajza szerencsés. A homlokzat stílusa modern németes, azonban — a bírálat szerint — ilyen alföldi magyar városban nem épen lelkesítő. A munka különben mindenképen rászolgált az első díjra.

A második díjat nyert munka alaprajza eléggé célszerű, noha praktikus megoldás tekintetében az előbbinek mögöttese marad. A homlokzata rideg berlini stílusban ügyesen van megtervezve.

A harmadik díjat nyert munka különösen ügyes, román stílusban gondosan és szerencsésen megoldott homlokzata révén nyerte el a díjat. A homlokzat a tömegelosztás és átgon-dolás tekintetében érdemel elismerést.

A zsüri ítélete alapján most kiutalják a díja-

kat és holnap szombaton megalakul az építő bizottság, amely a kivitel tekintetében megteszi a kellő lépéseket. A bizottság mindennek előtt tárgyalásokba bocsátkozik az első díjat nyert Ottovay és Winkler céggel, amelylyel a kivitelre alkalmas terveket készítteti el. Megfogják kérdezni a céget, hogy hajlandó-e vezetni az építkezés munkálatait. Ez a bizottság, amelyben a város részéről Lázár György dr. polgármester és Tóth Mihály főmérnök vesznek részt, nyilvános árlejtést fog hirdetni a munkálatokra és annak eredményétől függ, hogy ki fogja elnyerni a palota építését.

Fegyelmi Nagy Zoltán bíró ellen.

(Saját tudósítónktól.) A Délmagyarország olvasói előtt bizonyára emlékezetes még az a bűnpör, amelyet Simon Ákos dr. szegedi ítélőtáblai bíró panaszára a királyi ügyészség indított Petrovics Mihály battonyai főszolgabíró ellen rágalmazás vétsége miatt. A bűnpört a múlt év november havában tárgyalta a szegedi királyi törvényszék első tanácsa és ismeretes, hogy meglepő ítéletet hozott, amennyiben a vádlottat a rágalmazás vétségének vádjától fölmentette. Az ítélőtanácsban, mint előadó-bíró résztvett Nagy Zoltán törvényszéki bíró is, aki a Szegedi Napló-nak annak idején belső dolgozótársa volt és különösen törvényszéki ügyekben a tudósítója is és ezért jogász és újságírói körökben feltűnést keltett az a tendenciózus tárgyalási hang, amelyen a sértett táblabíró személye ellen irányulólag, az említett újság a bűnpör tárgyalásáról beszámolt, sőt előző cikkeiben is értekezett. Ekkor még senki sem gyanúsította meg a törvényszéki bírót azzal, hogy az irányzatos közlésekben bármi része lehetne, de a szerkesztőségi szolidaritás elvénél fogva sokan kíváncsúnak mondták, hogy ilyen esetben legalább, bíró aktív újságíró ne legyen, vagy kötelessége az ügy ítélkezéséből kimaradnia.

Később azután egyre sürűbben akadtak olyanok, akik a Szegedi Naplónak szokatlanul heves és tendenciózus cikkezését egyenesen a bíró hírlapírói tevékenységével hozták kapcsolatba és ezeket az aggodalmakat akkor — a Szegedi Napló kivételével — a helybeli újságok regisztrálták is. A Délmagyarország közérdeket látva abban, hogy ítélkező bíró, egyrészt a hozandó ítélet igazságossága, másrészt a nyilvánosság elfogulatlan informálása érdekében, az ítélkezése alatt álló ügyben újságírói feladatot ne vállaljon — utánajárt a dolognak, adatokat és tanukat állapított meg és megbizonyosodván afelől, hogy a tendenciózus közlések egyike-másika és a hírlapíró-bíró közt valamilyen népszerű megállapítható, energikus cikkben közölte le január 15-iki számában értesüléseit és Nagy Zoltán törvényszéki bíró ellen a fegyelmi eljárás megindítását sürgette.

A Délmagyarország ezen cikkének hatása alatt Treyber Vince szegedi főügyész fegyelmi vizsgálat elrendelése iránt való indítványt adott be a szegedi királyi ítélőtábla fegyelmi bíróságához, amely az ügyben fegyelmi vizsgálatot rendelt a cikkben foglaltak ötödik pontjára vonatkozólag. A vizsgálat lefolytatásával Raskó István dr. táblabírót bízták meg, aki az összes vonatkozó hírlapszámokat beszerezte, a Délmagyarország cikkeinek íróját és a megnevezett tanukat részben már ki is hallgatta és a széles körben elrendelt vizsgálatot a legteljesebb körültekintéssel foglalatossítja.

A vizsgálat befejezése után — amely csak rövid hetek kérdése — az iratok a főügyészhez kerülnek, aki vagy elejti a vádat, vagy vádiratot ad, amely esetben elsőfokba a tábla fegyelmi bírósága, másodfokba a királyi Kuria ítél. A fegyelmi eljárás kimene-tele igen nagy érdeklődéssel bír a Simon-Petrovics-féle bűnpör szempontjából, amely nem-sokára a tábla előtti föllebezési tárgyalás tárgya lesz és amelyet közletről érintene az

a körülmény, ha az ítéletszerkesztő Nagy Zoltán bíró és a támadó cikkek írója között valami összefüggés tényleg megállapíthatnánk.

Párisban.

Irta Brüller Gyula.

(III.) Comédie Française vagy Théâtre Français-nek, de többnyire röviden Français-nek nevezik a franciák első színházát, a Parnaszus lépcsőjét, a halhatatlanok cénacle-jének ezt az előcsarnokát.

A Français-nek néhány hét előtt szenzációja volt.

A Molière háza (így is nevezik a Français-t) a legjobb irodalmi diploma, kitűnő ajánlólevél. Minden jobb író ambíciója, hogy darabja a Français műsorára kerüljön. Bernstein Henry-nak is ez volt régi és hő vágya. És sikerült is.

A royalista agitátorok, az úgynevezett camelots du roi-k (király rikkancsai) nem mulasztanak el egy alkalmat sem, hogy honfitársaik előtt létezésüket dokumentálják, ne kellemetlenkednének. Bernsteinnek idegen hangzásu neve, zsidó léte, világhírű sikerei, meg amiatt, hogy tizennégy év előtt katonáéktól, ahova három évre besorozták, a rossz bánásmód és nyugtalan vére következtében megszökött, ami mindmegannyi kiaknázásra érdemes körülmény volt.

Az Après-moi első előadásától addig, amíg a szerző maga nem kérte, hogy rövid életű darabját vegyék le a műsorról, minden este botrányos demonstrációk színhelye volt a Français.

Mikor február végén az utolsó előtti előadás egy részét láttam, a közönség felbőszülten, lincselésre készen várta a közbeszólók zavar-gásait. Amint egy hang hallatszott, már is látható volt a marcona kinézésű, polgári ruhába bujtatott vaskezü rendőrök működése. Hiába, rendet csinálni gyorsan és ügyesen csak a párisi rendőr tud. De azért mégis csak a rend-kívül ügyes elhelyezés tette lehetővé, hogy a demonstráló urak egy pillanat alatt a terem-ből kivezetessenek. A rendőrök egyébként a zavargók épségére is ügyeltek, enélkül a tün-etők alig kerültek volna ép bőrrel otthonukba.

Az idézett előadás alkalmával, nyílt színen félórahosszat is szünetelt az előadás. Mig Le Bargy a világhírű bonvivant viaszbábként várta a fejleményeket, addig a közönség a váratlan és bosszantó szünetek alatt háttal a színpadnak, egy más, érdekes előadásnak volt tanúja.

A Tolvaj, a Bakkarat és egyéb előnyösen ismert színmű szerzője, azon fiatal írók közé tartozik, akik télen át szórakoznak, társaságokba, körökbe járnak, ritkán párbajoznak, néha-néha tanulmányokat tesznek, följegyzéseket készítenek s ezek alapján, a nagyvilágtól néhány hétre elszigetelve, egy-egy olyan sikerült, de képtelen darabot, — mint ez az Après-moi — alkotnak, amelyben a házasságtörő asz-szony a férjét, aki egyébként egy csöppet sem népszerű alak és annak dacára, hogy szerel-mese előnyös anyagi helyzetbe juttatná, a nyomorba kiséri.

Az Après-moi (Utánam) tárgyát nem ismer-tetem, a darabot nem is bírálok, mert soraim épen akkor íródnak, amidőn a Vigszínház e darab bemutatóját hirdeti; a fővárosi és szegedi lapok bizonyára elég kárpótlást fognak nyújtani e tekintetben.

Bernstein maga vallotta be, hogy fiatal korában megszökött az ezredétől, de visszatért és testi fogatkozás következtében véglegesen elbocsátották. Ebbe kapaszkodtak bele a royalisták és erről akartam megállapítani, hogy emiatt Bernstein nem is lehet katonaszöke-vénynek nevezni. De ha már Bernstein fiatal korában el is követett volna valamelyes bűnt,